

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 października 2015 roku w sprawie nr 325/2015 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym to jest emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 lutego 2015 roku.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1, pkt 1, art.68 ust.1 pkt 1 lit a ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art.58§2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że działania polegające na zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych J. K. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą było podyktowane interesem prywatnym – uzyskaniem po krótkotrwałym okresie od zgłoszenia – zasiłku macierzyńskiego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. J. K. nie wskazała w jakiej formie i kiedy dokonywała ogłoszeń na temat działalności wykonywanej pod firmą (...). Ponadto nie podała informacji na temat tego, czy zawierała z klientami umowy na sprzątanie wnętrz, w tym ze wskazaniem jakie pomieszczenia i obiekty sprzątała. Zdaniem organu rentowego, zamiarem ubezpieczonej nie było faktyczne wykonywanie działalności w sposób zorganizowany i ciągły, a jedynie stworzenie w ten sposób kilkumiesięcznej ochrony ubezpieczeniowej oraz spowodowanie przeniesienia wypłaty świadczeń (naliczonych od podstawy wymiaru zadeklarowanej przez J. K. w wysokości 2.375,40 zł) na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że o powstaniu obowiązku ubezpieczeń społecznych jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą nie decyduje posiadanie wpisu do (...).

W odwołaniu od powyższej decyzji J. K. wniosła o jej zmianę poprzez stwierdzenie podlegania przez nią obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 lutego 2015 r. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

J. K. wskazała, że jej działalność nosiła wszystkie cechy o jakich mowa w art.2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W ocenie skarżącej o zarobkowym charakterze działalności nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (nie ma zatem znaczenia rzeczywiste przysporzenie po stronie podmiotu gospodarczego). Ponadto, zdaniem skarżącej wykonywana przez nią działalność nosiła cechy stałości i zorganizowania, a zamiaru ciągłego prowadzenia działalności gospodarczej nie podważa przewidywanie jej zawieszenia ze względu na ciężę albo konieczność opieki nad dzieckiem. J. K. podniosła, że nie jest prawdą, iż działalność wykonywała samodzielnie, gdyż z P. Ź. zawarła umowę zlecenia (jej przedmiotem była pomoc w czynnościach porządkowych) na okres od 15 lutego 2015 r. do 15 czerwca 2015 r. W ocenie skarżącej, organ rentowy nie udowodnił, wykonywana działalność nie spełniała ww. warunków, a sama chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako motywacja do założenia działalności nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli działalność jest faktycznie wykonywana.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Od 10 lutego 2015 roku ubezpieczona zarejestrowała działalność gospodarczą pod nazwą J. J. K.. Jako miejsce wykonywania działalności ubezpieczona wskazała Ł.. Przeważającym przedmiotem działalności gospodarczej było niespecjalistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych. Pełnomocnikiem przedsiębiorcy został ustanowiony K. K..

(wydruk z (...) k.21 akt ZUS)

J. K. określiła podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 2 375,40 zł tj. minimalnej obowiązującej wówczas podstawy wymiaru.

(okoliczność bezsporna)

W chwili podejmowania działalności J. K. była studentką 5 roku studiów na kierunku polityka społeczna.

(okoliczność bezsporna)

W chwili podejmowania działalności J. K. była w 4 miesiącu ciąży.

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczona podjęła decyzję o rozpoczęciu działalności gospodarczej gdyż na rynku usług istniało zapotrzebowanie na świadczenie usług polegających na sprzątanii.

(zeznania ubezpieczonej min.00:01:35 – 00:12:14 protokołu rozprawy z dnia 15.02.2017r. w zw. z min.00:01:38 – 00:22:00 protokołu rozprawy z dnia 11.04.2016r.)

O fakcie prowadzenia działalności ubezpieczona poinformowała swoich znajomych oraz poprosiła ich o rozpowszechnienie tej informacji. J. K. przygotowała nadto stosowne ulotki (zawierające numer telefonu) oraz zamieściła reklamę w (...) Firm we wrześniu 2015 roku.

(zeznania ubezpieczonej min.00:01:35 – 00:12:14 protokołu rozprawy z dnia 15.02.2017r. w zw. z min.00:01:38 – 00:22:00 protokołu rozprawy z dnia 11.04.2016r., dokumentacja k.46)

W dniu 1 marca 2015 roku ubezpieczona zawarła umowę o świadczenie usług księgowych z Biurem (...) reprezentowanym przez D. N.. Na podstawie tej umowy ubezpieczona powierzyła prowadzenie i przechowywanie dokumentów dotyczących operacji gospodarczych.

(umowa – k.46)

W związku z prowadzoną działalnością ubezpieczona zakupiła odkurzacz za kwotę 229,00 zł.

(zeznania ubezpieczonej min.00:01:35 – 00:12:14 protokołu rozprawy z dnia 15.02.2017r. w zw. z min.00:01:38 – 00:22:00 protokołu rozprawy z dnia 11.04.2016r., faktura k.45 akt ZUS)

J. K. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczyła stałe usługi na rzecz 5 klientów (m.in. sprzątała domy oraz mieszkania). Ubezpieczona dojeżdżała na miejsce świadczenia usług samochodem. Dysponowała własnym odkurzaczem, a także własnymi środkami czystości (najczęściej jednak, zgodnie z życzeniem klientów, korzystała ze środków dostarczonych przez zleceniodawców). Koszt usługi był każdorazowo ustalany z klientem, gdyż ubezpieczona nie posiadała stałego cennika usług. Ubezpieczona nie zajmowała się prowadzeniem księgowości firmy (w tym zakresie korzystała z usług zewnętrznej firmy), a jedyne dokumenty jakie wystawiała to faktury.

(zeznania ubezpieczonej min.00:01:35 – 00:12:14 protokołu rozprawy z dnia 15.02.2017r. w zw. z min.00:01:38 – 00:22:00 protokołu rozprawy z dnia 11.04.2016r., dokumentacja k.46)

W dniu 15 lutego 2015 roku J. K. (zleceniodawca) zawarła z P. Ź. (zleceniobiorca) umowę zlecenia, na mocy której zleceniodawca zlecił, a zleceniobiorca zobowiązał się do wykonania usługi polegającej na sprzątanii pomieszczeń w okresie od 15 lutego 2015 roku do 15 czerwca 2015 roku. Z treści umowy wynika, że za wykonane prace, po ich przyjęciu przez zleceniodawcę, zleceniobiorcy zostanie wypłacone wynagrodzenie w wysokości 10 zł za godzinę.

(umowa zlecenia k.11)

Zgodnie z przedmiotem ww. umowy do zadań powierzonych P. Ź. miało należeć sprzątnięcie pomieszczeń oraz mieszkań. W ramach ww. umowy P. Ź. zajmowała się sprzątnięciem mieszkania mieszczącego się przy ulicy (...) w Ł.. P. Ź. raz na tydzień, bądź raz na dwa tygodnie sprzątała wszystkie pomieszczenia wchodzące w skład ww. mieszkania.

Posprzątanie mieszkania zajmowało P. Ż. od 4 do 5 godzin, a wynagrodzenie za wykonaną usługę było jej wypłacane przez właścicielką mieszkania.

(zeznania świadka P. Ż. min.00:04:21 – 00:14:39 protokołu rozprawy z dnia 11.07.2016r.)

M. C. (właścicielka mieszkania mieszczącego się przy ulicy (...) w Ł.) nawiązała współpracę z J. K. w kwietniu 2015 r. Pierwsza usługa sprzątania mieszkania została wykonana przez J. K. wraz z zatrudnionym przez nią pracownikiem P.. Ubezpieczona wykonała osobiście na rzecz M. C. 2 lub 3 usługi (pozostałe usługi świadczył pracownik J. K.). Wykonując sprzątanie, J. K. korzystała zarówno ze sprzętu jak i środków czystości należących do M. C.. Czynności wykonywane przez ubezpieczoną sprowadzały się do starcia kurzu oraz do umycia podłogi. Za świadczone usługi (...) płaciła gotówką (do rąk J. K. bądź jej pracownika; w zależności która z pań wykonywała usługę). Jednorazowy koszt usługi wynosił 50 zł. Za świadczone usługi (...) wystawiła M. C. 2 faktury (w kwietniu 2015 roku).

(zeznania świadka M. C. min. 00:02:40 – 00:17:53 protokołu rozprawy z dnia 18.02.2017r. faktury k.46)

W okresie od marca do kwietnia 2015 roku J. K. świadczyła na rzecz J. R. usługi polegające na sprzątnięciu pomieszczeń wynajmowanych przez niego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Za świadczone usługi (...) wystawiała faktury (4 faktury na kwoty od 50 do 150 zł wystawione w marcu oraz kwietniu 2015 roku).

(zeznania świadka J. R. min.00:14:39 – 00:23:54 protokołu rozprawy z dnia 11.07.2016r. faktury k.46)

W. G. (1) zlecał J. K. sprzątanie pomieszczeń , w których (w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej) wykonywał usługi montażu drzwi. Za świadczone usługi (...) wystawiała W. G. (1) rachunki (cena za usługę wynosiła 50 zł – 4 faktury wystawione w kwietniu oraz maju 2015 roku).

(zeznania świadka W. G. (1) min.00:05:42 – 00:10:45 protokołu rozprawy z dnia 3.10.2016r., faktury k.46)

J. K. świadczyła na rzecz J. G. usługę polegającą na sprzątnięciu mieszkania po przeprowadzonym remoncie (m.in. umyła okna). Ubezpieczona wykonując usługę korzystała zarówno z własnych środków czystości, jak i z środków dostarczonych jej przez właściciela mieszkania. J. K. za świadczoną usługę wystawiła fakturę na kwotę 80 zł (faktura z dnia 1 marca 2015 roku).

(zeznania świadka J. G. min. 00:02:58 – 00:10:36 protokołu rozprawy z dnia 28.11.2016r., faktura k.46)

Wykonywana przez ubezpieczoną działalność gospodarcza stanowiła jej jedyne źródło dochodu (przy czym prowadziła wówczas wspólne gospodarstwo domowe z mężem). Działalność przynosiła niewielkie dochody. Pozyskane środki niekiedy nie wystarczały na pokrycie należnej składki na ubezpieczenie społeczne (brakującą część pokrywała ze wspólnego budżetu).

(zeznania ubezpieczonej min.00:01:35 – 00:12:14 protokołu rozprawy z dnia 15.02. 2017r.)

Przychód z działalności gospodarczej wyniósł w 2015 roku: w lutym 742 zł, w marcu 480 zł, w kwietniu 250 zł, w maju 100 zł.

(zestawienie – k.46)

W okresie od lutego do maja 2015 r. J. K. wystawiła 13 faktur na łączną kwotę w wysokości 1,572 zł.

(faktury k.46)

J. K. urodziła dziecko w dniu 3 czerwca 2015 r.

(okoliczność bezsporna)

Po upływie 5 miesięcy od narodzin dziecka ubezpieczona zawarła umowę o pracę jednocześnie zawieszając prowadzoną działalność gospodarczą.

(zeznania ubezpieczonej min.00:12:38 – 00:15:44 protokołu rozprawy z dnia 15.02.2017 r., wydruk z (...) k.46)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci wpisu do (...), faktur oraz rachunków. Powyższe dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, bowiem nie były kwestionowane ani pod względem autentyczności ani treści merytorycznej.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadków J. R., W. G. (1), P. Ż., M. C.. Z zeznań świadka P. Ż. wynika, iż wspólnie z ubezpieczoną sprzątała mieszkanie M. C. przy ul. (...) w Ł.. Jej zeznania potwierdziła M. C., zeznając iż po raz pierwszy mieszkanie sprzątała ubezpieczona z P. Ż.. Z zeznań świadka wynika, iż P. Ż. sprzątała to mieszkanie także sama, co jest zgodne zarówno z zeznaniami ubezpieczonej jak i P. Ż.. Zeznania M. C., P. Ż. i ubezpieczonej są zgodne także okoliczności związanych z zapłatą za usługę. M. C. zeznała, że płaciła P. Ż. 50 zł. Wprawdzie z zeznań świadka M. C. wynika, iż mieszkanie sprzątała P. Ż. jeszcze we wrześniu 2015 roku, czego nie potwierdziła P. Ż., zeznając, że zakończyła sprzątanie w czerwcu. Jest to jednak jedyna nieścisłość w zeznaniach P. Ż. i M. C. i nie świadczy o tym, że ubezpieczona nie prowadziła działalności gospodarczej. Z jasnych i pewnych zeznań świadka M. C. wynika, iż ubezpieczona sprzątała mieszkanie, że zaproponowała swoje środki czystości. Umowa P. Ż. i ubezpieczonej została zawarta na okres do czerwca 2015 roku i ustaleń Sądu wynika, iż w tym okresie na podstawie zawartej umowy praca była wykonywana. Ubezpieczona wyjaśniła również okoliczności związane z ponownym sporządzeniem rachunków dla M. C., a świadek potwierdziła, że rachunki te przyniosła jej ubezpieczona do pracy.

Wykonywanie usług sprzątanego potwierdził świadek J. R., dla którego ubezpieczona wykonywała usługi sprzątanego w marcu i w kwietniu. Ubezpieczona wykonywała również usługi sprzątanego dla W. G. (2). Świadkowie J. R. i W. G. (2) to znajomi męża ubezpieczonej, zaś świadek M. C. poznała ubezpieczoną w Centrum (...). Ubezpieczona powiedziała jej, że prowadzi firmę sprzątającą i świadek korzystała z usług oferowanych przez ubezpieczoną.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka J. G.. Świadek zeznał, że ubezpieczona sprzątała po remoncie mieszkania w 2014 roku, czyli w okresie gdy nie prowadziła działalności. Ubezpieczona przedstawiła rachunek za usługi sprzątanego z dnia 1 marca 2015 roku, nie potrafiła wyjaśnić rozbieżności w tych danych. Z tych też względów Sąd uznał, że nie można ustalić kiedy ubezpieczona wykonywała prace na rzecz J. G..

Zeznający w sprawie świadkowie M. C., P. Ż., J. R. i W. G. (3) to osoby obce dla ubezpieczonej. Nie są w żaden sposób zainteresowane rozstrzygnięciem sprawy. Ich zeznania są spójne, pewne, logiczne. Organ rentowy nie zaoferował w tym postępowaniu żadnych dowodów, które miałyby podważyć wiarygodność zeznań świadków. Okoliczność, iż zeznania te nie odpowiadają przyjętemu przez organ rentowy założeniu, że ubezpieczona nie prowadziła działalności gospodarczej nie wystarcza, by odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy ubezpieczona J. K. prowadziła działalność gospodarczą od 10 lutego 2015 roku, a zatem czy podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od tego dnia.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 5 i art.12 ust.1 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz.963 z późn. zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

Osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (art.13 punkt 4 ww. ustawy).

Definicja działalności gospodarczej jest zawarta w art.2 ustawy z 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.584) działalnością gospodarczą w rozumieniu tej ustawy jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Stosownie do treści art.14 ust.1 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6 grudnia 1991 roku (III CZP 117/91, OSNCP 1992 nr 5, poz. 65) wskazał, iż cechami działalności gospodarczej są:

- 1) zawodowy (stały) charakter,
- 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań,
- 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania,
- 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zorganizowania, ciągłości i zarobkowości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej.

Przyjmuje, że zorganizowanie działalności oznacza, iż została wybrana forma prawna przedsiębiorczości. W pojęciu organizacji działalności gospodarczej mogą tkwić różne elementy, poczynając od wykonania podstawowych obowiązków dotyczących rejestracji działalności, zgłoszenia statystycznego, podatkowego i w zakresie ubezpieczeń społecznych, założenia rachunku bankowego, zastosowania wybranej przez przedsiębiorcę lub nakazanej przez prawo formy organizacyjno-prawnej wykonywania tej działalności oraz wystąpienia i uzyskania wymaganego zezwolenia bądź koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, a także kontaktów handlowych z innymi przedsiębiorcami lub odbiorcami towarów i usług (konsumentami). Każda z tych czynności świadczy o organizacji działalności gospodarczej, chociaż jednocześnie każda z nich jest wymagana z innych powodów.

Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. (wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 roku, I UK 95/05, OSNP 2006, nr 19-20, poz.311; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 roku, II UK 111/03, OSNP 2003, nr 17, poz.1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 roku, (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 roku, (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32). Należy też wskazać, iż Sąd Apelacyjny w Szczecinie w postanowieniu z 7 sierpnia 2006 roku (I ACz 441/06, Lex nr 279953) wskazał, iż przedsiębiorcą jest tylko ten, kto wykonuje czynności powtarzalne i w taki sposób, że tworzą one pewną całość, a nie

stanowią oderwanego katalogu świadczeń określonych rzeczy lub usług. Tenże Sąd przyjął również, że stwierdzenie „prowadzi działalność” zakłada określony ciąg działań, a nie tylko pojedyncze czynności.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 16 stycznia 2014 r., w sprawie o sygn. akt I UK 235/13 (Lex nr 1444493) „Ciągłość w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, tak aby odróżnić prowadzoną działalność gospodarczą od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie stanowią lub nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą. Drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej. Oba aspekty zależą od zachowania osoby podejmującej działalność gospodarczą. W przypadku wątpliwości, co do rozpoczęcia i prowadzenia działalności gospodarczej decyduje więc sfera faktów, gdyż również wola czy zamiar strony należą do ustaleń stanu faktycznego w sprawie.”

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż działalność ubezpieczonej J. K. spełniała wszystkie powyższe wymogi.

Działalność ubezpieczonej była działalnością zorganizowaną, gdyż spełnia określony prawem zakres obowiązków, czynności organizacyjnych (np. jej zarejestrowanie). 10 lutego 2015 roku ubezpieczona złożyła wniosek o wpis działalności gospodarczej do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, uzyskała numer REGON. Ubezpieczona wskazała rodzaj wykonywanej działalności. Zamiarem ubezpieczonej było prowadzenie działalności w zakresie sprzątania budynków i obiektów przemysłowych. Z uwagi zaś na charakter wykonywanej działalności, nie musiała ona dysponować wiedzą czy też doświadczeniem w tym zakresie. Co istotne również, od samego początku prowadzenia działalności, J. K. pozyskała klientów.

J. K. w ramach prowadzonej działalności zakupiła odkurzacz oraz środki czyszczące, a co przede wszystkim istotne realizowała powierzone jej zlecenia. Kontrahentami J. K. były zarówno osoby chcące skorzystać z usług posprzątania mieszkania, jak również osoby prowadzące własną działalność gospodarczą (w związku ze świadczonymi usługami). O rzeczywistym zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej świadczy również fakt, iż w związku z realizowanym zleceniem, ubezpieczona powierzyła stosowne czynności P. Ż. zawierając z nią umowę zlecenia. Dodać także należy, że w związku z realizacją zleceń, J. K. wystawiała kontrahentom faktury, a więc zachowywała się jak podmiot uczestniczący w obrocie gospodarczym. Ubezpieczona zawarła umowę o świadczenie usług księgowych, powierzając te czynności profesjonalnemu podmiotowi.

Podnieść należy, iż immanentną cechą działalności gospodarczej jest jej zarobkowy charakter, rozumiany jako zmierzający do osiągnięcia zysku, przy czym bez znaczenia jest czy i w jakiej wysokości faktyczny zysk osiągnięto. Wprawdzie dochody osiągnięte przez ubezpieczoną (co sama zresztą przyznała) niejednokrotnie nie pozwalały na opłacenie należnych składek na ubezpieczenie społeczne (od wskazanej przez nią podstawy wymiaru), to jednak, zważywszy choćby na początkową fazę prowadzonej działalności, niskie przychody nie powinny wzbudzać wątpliwości i nie świadczą o pozornym założeniu firmy. Taką zależność można byłoby zaobserwować dopiero w znacznie dłuższym horyzoncie czasowym.

W ocenie Sądu ilość dokonanych transakcji oraz czynności związanych z działalnością jednoznacznie wskazuje na zarobkowy cel działalności ubezpieczonej. Tutejszy Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z 28 kwietnia 2009 roku ((...) SA/Po 374/08, Lex 550514) zgodnie z którym o zarobkowości danej działalności świadczyć może udział danego podmiotu w obrocie gospodarczym i wykonywanie wielu czynności będących konsekwencją tego udziału, takich jak formułowanie ofert, zawieranie umów handlowych, ustalanie cen czy wystawianie faktur.

Ubezpieczona zamierzała prowadzić działalność także po porodzie. Z ustaleń Sądu wynika, iż we wrześniu sprzątała mieszkanie M. C. oraz umieściła reklamę swojej firmy w P. Firm. Działania ubezpieczonej wskazują na ciągłość działalności. Obecnie ubezpieczona podjęła inną pracę, co jednak pozostaje bez znaczenia dla oceny czy działalność była prowadzona w okresie od 10 lutego 2015 roku i czy ubezpieczona uczestniczyła w obrocie gospodarczym jako

przedsiębiorca. Nie można odmówić przedsiębiorcy prawa do zmiany charakteru aktywności zawodowej, zawieszenia prowadzenia działalności, jeżeli oceni że działalność ta nie przynosi spodziewanych wyników.

Okoliczność, iż w dacie rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczona była w ciąży i nie miała innego tytułu do ubezpieczenia nie stanowi podstawy do uznania, iż ubezpieczona nie miała zamiaru prowadzenia działalności gospodarczej i jej celem było uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzyskanie tytułu do ubezpieczeń społecznych w okresie ciąży, czy to poprzez podpisanie umowy o pracę, czy, jak ma to miejsce w rozpoznawanej sprawie zarejestrowanie działalności gospodarczej, nawet gdyby głównym motywem do tego działania było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem (wyroki Sądu Najwyższego z 16 stycznia 2014 roku, I UK 235/13, Lex nr 1444493, 6 lutego 2006 roku, III UK 156/05, LEX nr 272549 i z 2 sierpnia 2006 roku, I UK 61/06, LEX nr 1001285). Zamiaru ciąglego prowadzenia działalności gospodarczej nie podważa przewidywanie jej zawieszenia ze względu na ciążę albo konieczność opieki nad dzieckiem.

Organ rentowy uznając, że działalność gospodarcza nie była prowadzona nie może powoływać się na przepis art.58 k.c., bowiem nie można w świetle prawa ubezpieczeniowego oceniać ważności prowadzonej działalności gospodarczej w odniesieniu do zasad współżycia społecznego odnoszących się do czynności prawnych. Działalność gospodarcza obejmuje szereg czynności prawnych i nie można odnosić jej jako całości do naruszenia zasad współżycia społecznego. Obowiązek ubezpieczenia społecznego osoby prowadzącej działalność gospodarczą wynika z przepisów prawa i nie jest uzależniony od zasad współżycia społecznego.

Reasumując, stanowisko organu rentowego, że działalność faktycznie nie była prowadzona a ubezpieczona jedynie upozorowała ten fakt nie znalazło potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Twierdzenia organu rentowego, bez przedstawienia przekonujących dowodów są zdecydowanie niewystarczające do uznania, iż tytuł ubezpieczenia nie powstał. Zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczona od 10 lutego 2015 roku faktycznie prowadziła działalność gospodarczą.

Wobec powyższego Sąd uznając odwołanie za zasadne na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

(S.B.)

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do ich zwrotu w przypadku wniesienia apelacji.
3. Doręczyć pełnomocnikowi ZUS odpisy protokołów rozpraw.

9.03.2017 r.